

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklesiastikē Istoria

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

Incipivnt Capitulū Libri Qvinti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

- κ' Βιργιλίῳ Μάρων ὅτι ἔτερεα φεῖ χρεῖς ἔπει, καὶ ἡ τῶν ἐρμηνεία ἐφ' οἷς δέκνεται δι' αἰνιγμάτων, ὡς φεῖ ποιητῆς, μινυθέν τὸ μυστήριον.
- κα' Οτι ἐδωκε τὸν φεῖ ψιλὴν ἀνθρώπου λαὸν λέγειν, καὶ οἱ ἀπιστοῦντες, ἀγνοῖα θεοσεβείας καὶ τὸ εἶναι ὅθεν αὐτοῖς ἀγνοῶσιν.
- κβ' Εὐχαριστία χρεῖς τὰς νίκας καὶ τὰ λοιπὰ ἀγαθὰ τῆ βασιλείας γράφουσα. καὶ λέγει ὅτι κατ' αὐτῶν τυράννων Μαξιμίαν, τῷ μεγέθει τῆ διωγμῶν ζῶντα δόξαν τῇ εὐσεβείᾳ πεποιήσαντ.
- κγ' Περὶ τῆς τῶν χρεῖς ἀνδρῶν πολιτείας. καὶ ὅτι χαίρει τοῖς ἐν ἀρετῇ βίῃσι τὸ θεῖον. καὶ χρηκρίσιν προσδοκᾶν καὶ ἀνταποδῶσιν.
- κδ' Περὶ Δεκίου καὶ Οὐαλεριανῆ καὶ Ἀυριλιανῆ, ἀθλίως τὸν βίον καταστρεψάντων διὰ τὸν τῆς ἐκκλησίας διωγμὸν.
- κε' Περὶ Διοκλητιανῆ μετ' αἰσχυνῆς τὴν βασιλείαν παραιτησαμένης, καὶ διὰ τὸν διωγμὸν τῆς ἐκκλησίας κεραυνωθέντ.
- κς' Οτι τῆς βασιλείας εὐσεβείας ὁ Θεὸς αἶπος καὶ ὅτι τὰ μὲν κατορθώματα φεῖ Θεὸς χρηκρίσιν καὶ ἀνταποδῶσιν. φεῖ ῥαθυμίας δὲ ἡμετέρας ὅτι γράφειν τὰ πᾶσι ματα.

INCIPIUNT CAPITULA LIBRI QVINTI.

- I. Proemium, mentionem facit Paschæ, & quòd Christus cùm multa in omnes homines beneficia contulisset, ab iisdem male multatus est.
- II. Allocutio ad Ecclesiam & auditores, ut ignoscant, & emendent si quid minùs recte dixerit.
- III. Quòd Deus Pater est Verbi, & omnium rerum opifex : & quòd nullomodo res possent consistere, si diversæ essent earum causæ.
- IV. De errore eorum qui simulacra venerantur.
- V. Quòd Christus Filius Dei cuncta condidit, & certum vitæ spaciū singulis constituit.
- VI. De fato : & quòd falsa sunt quæ de eo dicuntur : idque ostenditur tum ex legibus humanis, tum ex rebus creatis quæ non temere, sed ordine moventur : hoc facto declarantes creatoris præceptum.
- VII. Quòd in rebus quas intelligentiâ assequi non possumus, Creatoris sapientiam prædicare debemus, nec casum aut aliam præter Deum causam existimare.
- VIII. Quòd quæ ad usum necessaria sunt, Deus copiose suppeditat hominibus : quæ vero ad voluptatem faciunt, modice subministrat : utrumque ad utilitatem nostram dispensans.
- IX. De Philosophis qui cùm omnia scire voluissent, opinionibus lapsi sunt, & nonnulli discrimen vitæ subierunt : item de doctrinâ Platonis.
- X. De iis qui non solum sacræ Scripturæ, sed etiam Philosophorum dogmata despiciunt : & quòd vel in omnibus fides Poetis adhibenda est, vel in nullo.
- XI. De corporali Domini adventu, qualis & cur fuerit.
- XII. De his qui hoc mysterium non cognoverunt, & quòd voluntaria eorum ignoratio est : & quanta bona eos maneant, qui illud cognoverunt, ac præsertim eos qui in confessione mortui sunt.
- XIII. Quòd necessaria sit differentia in rebus creatis, & quòd ad bonum malumque propensio ex voluntate hominum oritur : ideoque necessarium est iudiciū Dei.
- XIV. Quòd creatura immenso spatio distat à substantia increata : & quòd homo per virtutem proxime ad Deum accedit.
- XV. Quæ præcepta tradiderit, & quæ miracula patrauerit, & quantopere subditis profuerit Servator.
- XVI. Quòd Christi adventus prædictus sit à Prophetis : & quòd ad everisionem

- simulacrorum & urbium simulacra colentium, ordinatus fuerit.
- XVII. De sapientia Moſis: item de Daniele & de tribus pueris.
- XVIII. De Sibylla quæ in acroſtichide carminum quibus vaticinata eſt, Dominum & paſſionem designat. Eſt autem acroſtichis hæc: Ieſus Chriſtus, Dei Filius, Servator, crux.
- XIX. Quod hæc de Chriſto vaticinatio à nemine Chriſtianorum conficta eſt, ſed ab Erythrea Sibylla conſcripta, cujus libros Cicero ante adventum Chriſti latinis verſibus reddidit: & quod Virgilius ejus mentionem facit, ſimulque partus Virginiei; obſcure celebrans myſterium, metu potentiorum.
- XX. Alii verſus Virgilio Maronis de Chriſto, eorumque interpretatio: in quibus oſtenditur, obſcure, ut Poetis mos eſt, indicatum eſſe myſterium.
- XXI. Quod de nudo ac ſimplici homine dici hæc non poſſunt; & quod infideles ob divini cultus ignorantiam, ne ortus quidem ſui cauſam norunt.
- XXII. Gratiarum actio Imperatoris, quâ victorias & reliqua bona ſua Chriſto accepta fert; & confutatio Maximini tyranni, qui perſecutionis crudelitate Chriſtiani religionis gloriam auxerat.
- XXIII. De Chriſtianorum inſtitutis: & quod Deus diligit eos, qui virtutem ſeſtantur: & quod judicium ac retributionem ſperare oportet.
- XXIV. De Decii, Valeriani, & Aureliani calamitoſo vitæ exitu ob perſecutionem Eccleſiarum.
- XXV. De Diocletiano, qui turpiter imperio ſe abdicavit, & ob Eccleſiarum perſecutionem fulmine iſtus eſt.
- XXVI. Quod Deus cauſa fuit pietatis Imperatoris; & quod eventus proſperos à Deo poſcere eique acceptos ferre debemus: ſecus autem geſta, negligentiz noſtræ imputare.